

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Tredje behandling af lovforslag nr. L 7:

Forslag til lov om ændring af lov om skoleskibsafgift.

Af industriministeren (Anne Birgitte Lundholt).

(Fremsat 2/10 91. Første behandling 9/10 91. Betænkning 5/12 91. Anden behandling 12/12 91).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 123 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Tredje behandling af lovforslag nr. L 103:

Forslag til lov om ændring af lov om markedsføring. (Forbud mod mængdebegrænsning).

Af Jes Lunde (SF) m. fl.

(Fremsat 7/11 91. Første behandling 22/11 91. Betænkning 10/12 91. Anden behandling 12/12 91).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Industriministeren (Engell, fg.):

Under første behandling af lovforslaget om forbud mod mængdebegrænsning gav industriministeren udtryk for, at SF's forslag ikke umiddelbart kunne accepteres af regeringen, og at forslaget ville have en række utilsigtede bivirkninger, men at der kunne være visse typer af varer, hvor helt særlige forhold gjorde, at forbudet mod mængdebegrænsning kunne være hensigtsmæssigt.

Industriministeren nævnte i den forbindelse specielt tobaksvarer. Her må tilbudet i videre omfang end for andre varegrupper forventes at kunne påvirke forbrugernes adfærd, samtidig med at der også gør sig nogle sundhedsmæssige betragtninger gældende.

Med forslaget til lov om faste priser på tobaksvarer, som Kristeligt Folkeparti har fremsat, og som jo var til behandling i går, er det regeringens opfattelse, at det øjeblikkelige problem omkring de mindre butikkers overlevelsesmuligheder er løst. Det problem erkendte regeringen under første behandling af lovforslaget, og det er positivt, at det nu kan løses på denne hensigtsmæssige måde.

Når fri prisdannelse på cigaretter og andre tobaksvarer ikke er tilladt, vil de heller ikke kunne optræde som tilbudsvare, og regeringen finder derfor, at der herefter ikke er noget behov for et generelt forbud mod mængdebegrænsning, sådan som forslagsstillerne lægger op til.

Det har hidtil været et grundlæggende princip, at det må stå den enkelte erhvervsdrivende frit for at bestemme, hvor meget han eller hun vil sælge til sine kunder, hvis begrænsningen over for forbrugerne er klart tilkendegivet i annoncer eller ved skiltning.

Den erhvervsdrivende kan jo have flere gode grunde til at ønske at begrænse salget. Ofte skyldes det de mindre detailhandlers ønske om, at favorable tilbud skal stå åbne for så stor en del af kundekredsen som muligt, sådan at kunder, der på grund af deres arbejde først kan købe ind sent, også skal kunne benytte sig af tilbudene i lokalbutikkerne. Derfor er det i forbrugernes interesse, at mængdebegrænsning er tilladt, og vi anser det ikke for hensigtsmæssigt at fratage de erhvervsdrivende muligheden for at udbyde favorable pristilbud til en bred kreds af forbrugere.

Det er også erfaringen, at forbrugerne har et helt klart ønske om at kunne købe tilbudsvare og har en udbredt forståelse for en mængdebegrænsning for at sikre, at det samlede parti ikke er udsolgt kort tid efter åbningen af udbudet.

Herudover vil lovforslaget indebære en begrænsning af konkurrencen især på dagligvareområdet, hvor slagvarer med særligt pristilbud fra leverandør til forbruger er en af de måder, priskonkurrencen fungerer på i dag.